

8. Merkwaardige Vondst te Oostkerke.

153.151

Geachte Heer Voorzitter,

Met veel belangstelling heb ik in "Rond de Poldertorens" nrl van 1969 de bijdrage "Sporen van oude bewoning te Oostkerke" gelezen.

Reeds geruime tijd houd ik rekening met de mogelijkheid van een zeer vroege standplaats van de kustbewoners te Oostkerke; naar aanleiding van enkele opmerkenswaardige silex-vondsten die ik deed in Oostkerke.

Op mijn eerste grote tocht (1966) in de streek, vond ik een afsalg-schilfer (1). Ik heb hem bewaard omdat ik het bijna een volmaakt voorbeeld vond, waarop het typische breukschema van silex duidelijk zichtbaar was. Hoewel de schilfer door natuurlijke oorzaken kan afgeketst zijn (het is nl. een oppervlaktevondst), nam ik me voor deze plaats regelmatig te bezoeken bij elke tocht.

In 1967 vond ik op dezelfde plaats een brok silex die op 't eerste zicht geen enkele bijzonderheid vertoonde. Op die plaats komen nl. meer brokken silex voor die op de meest onmogelijke manieren zijn gebroken en afgebrokkeld door vorst en zon en voorzeker ook door het ploegmes. Er zijn trouwens ook ruwe, ronde silex rolkeien bij. Bij nader toezien echter waren op de twee scherpe zijkanten, en ook op een plat vlak slagsporen te zien. De randen waren op die fijne typische manier verbrijzeld door het geven van talrijke korte klopjes op een ander hard voorwerp.

Hoewel het uitzicht van de steen en de afslagen die erop voorkomen volgens mij **niet** wijzen op bewerking door mensen, veronderstel ik dat hij toch gediend heeft als slag of retouchesteen.

In 1968 vond ik, steeds op dezelfde plaats, een silexstukje dat aan duidelijkheid niet te wensen overlaat. Het is klaar dat dit stukje bewerkt is, en dat men er wel degelijk die bepaalde vorm heeft willen aan geven. De scherpe zijkanten zijn met kleine slagjes bijgewerkt, en de afslagknobbel, die hinderlijk was, is er af geslagen.

Op het eerste zicht doet het denken aan een schraper van klein formaat. Vergeleken met andere schrapers die ik zag, zijn er toch verschillen: de scherpe kanten zijn eerder grofweg bijgewerkt vergeleken met de vrij gave schreepkanten van een schraper. Op de scherpe zijkanten zijn ook duidelijk slagsporen te zien. Het **werktuig** werd in elk geval als retouchesteen gebruikt. Dat wordt nog duidelijker als men het vastneemt. Men kan het aan twee kanten vastnemen, en het is in beide gevallen merkwaardig hoe de vorm precies past om het tussen duim en wijsvinger te nemen. Als men het zo vastneemt liggen de slagsporen elke keer op de meest geschikte plaats van de zijkant om ermee te kloppen.

Dit laatste stukje is volgens mij zeker een werktuig.

De drie stukjes werden gevonden op de gemeente Oostkerke, op de oostzijde van de Damse Vaart, een 200 tal meters vóór kilometerpaal 8, ongeveer halfweg deze paal en de brug van Oostkerke (2) op de glooiing van de vroege Zwindijk te Monnikerede. Alle drie de stukjes werden aan de oppervlakte gevonden.

Gezien de vindplaats, zie ik drie mogelijkheden: ofwel zaten de stukjes

